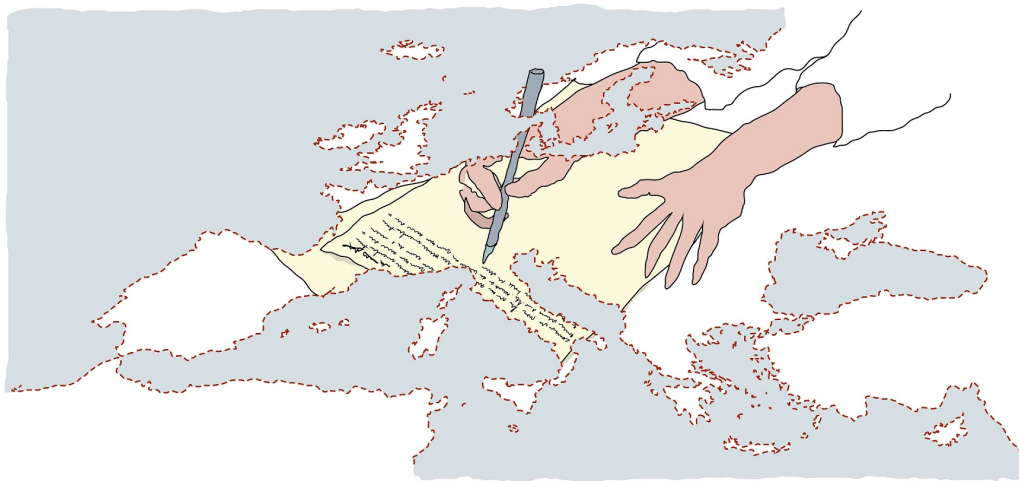

DOCE FICCIONES SOBRE EL FUTURO DE EUROPA

Doce ficciones sobre el futuro de Europa: la verdad también se inventa

Martí Sales, Cristina Morales, Kate Tempest, Irene Solà, Juana Adcock, Borja Bagunyà, Petar Matovič, Kallia Papadaki, Nina Yargekov, Djaimilia Pereira de Almeida, Eluned Gramich, Mireia Sallarès

Pau Badia

En vez de abrir nuevos escenarios, demasiado a menudo una pregunta prefigura una respuesta y acota todavía más el territorio preexistente: así se aprende poco. Si queremos cuestionarnos de verdad, una pregunta nos llevará a otra pregunta y es este mapa de posibles respuestas nunca apuntaladas el que dará el alcance de nuestro desconocimiento: así se aprende, a partir de conocer a fondo lo que no sabemos.

Cuando pensamos en el futuro de Europa –cuando nos preguntamos sobre el futuro de Europa– es imprescindible analizar a fondo las condiciones iniciales, es decir, radiografiar nuestro presente desde todos los medios y voces posibles. Hablando de África, Ryszard Kapuściński decía que “el continente es demasiado grande para describirlo. Es un verdadero océano, un planeta aparte, un cosmos variado y riquísimo. Solo con la más grande de las simplificaciones, por una mera cuestión de conveniencia, decíamos ‘África’. De hecho, excepto como denominación geográfica, África no existe”. Aunque las dimensiones de Europa sean muy menores y que las comparaciones siempre son de mal hacer, casi podríamos decir lo mismo de Europa: que no existe, que es una entelequia. Si queremos afirmar el contrario, o, más bien, si queremos cargarnos de razones para poder

afirmar el contrario, si queremos poder decir con autoridad que sí que existe, solo lo podremos hacer a partir de la constatación de su carencia de unidad y cohesión, de recontar en los mil brotes y expresiones que parten de una serie de raíces comunes, de celebrar la multiplicidad y el eclecticismo, la muchedumbre de lenguas, pueblos, impurezas, mutaciones, derrotas, campos de cultivo y callejones sin salida.

Para tomarle el pulso, para entender un poco que nos depara la Europa que habitamos, hemos pedido a doce autores que piensen a través de la ficción de la propia escritura, porque la escritura es pensamiento y la ficción, el territorio del posible. Si para comprender, hay que imaginar, quién mejor para imaginar que quienes se dedican, ¿los escritores? La mayoría son mujeres, buena parte, de menos de cuarenta años y muchas con un punto de partida biográfico que muestra la riqueza y pluralidad que pueden tener las identidades europeas (Djaimilia Pereira de Almeida nació en Angola y vive en Portugal, Juana Adcock es mexicana y vive en Escocia, Eluned Gramich es galesa y vive en Alemania, Nina Yargekov tiene la doble nacionalidad franco-húngara). Los textos también dibujan un panorama fértil y diverso: des de un poema sobre la matanza del cerdo a un interrogatorio sobre el amor, de un diálogo *quinqui* a una distopia señalética truculenta, cada escrito juega como quiere y no participa de ninguna ortodoxia

Así que he aquí este abanico de voces, con todos sus pliegos y contradicciones, sin esconder ninguna vergüenza: cada uno, junto al otro, configuran una panorámica bastarda y libre de que se cuece en Europa ahora mismo y como nos imaginamos que seremos cuando seamos grandes.

Doce ficciones sobre el futuro de Europa

Europa está perdida

Kate Tempest

El cuento de la matanza

Martí Sales

Cap a Europa

Petar Matovič

Diari rellegit i reescrit en primera i tercera persona

Mireia Sallarès

Dos bitllets a Namíbia

Djaimilia Pereira de Almeida

Dues lletres

Nina Yargekov

El mar gris

Eluned Gramich

El sistema de signes de Sala-Babot

Borja Bagunyà

La ficció europea

Cristina Morales

L'odi

Kallia Papadaki

Poemes sobre Europa

Juana Adcock

Reflexions sobre el futur d'Europa des d'una avioneta

laosiana

Irene Solà

Martí Sales

Martí Sales és llicenciat en Literatura Comparada. Ha fet discos amb Els Surfing Sirles i ha dirigit festivals de poesia com el Festival de Poesia de Barcelona i el de la Fundació Palau. També ha traduït John Fante, Kurt Vonnegut i John Berger, entre d'altres autors, i ha escrit cinc llibres (*Huckleberry Finn*, *Dies feliços a la presó*, *Ara és el moment*, *Principi d'incertesa* i *La cremallera*).

Cristina Morales

Cristina Morales és escriptora i llicenciada en Dret i Ciències Polítiques. És autora de la novel·la *Lectura fàcil* (Anagrama, 2018), Premi Nacional de Narrativa de les Lletres Espanyoles 2019 i Premi Herralde de novel·la 2018. També ha escrit *Els combatents* (Cavall de Troia, 2013), obra guardonada amb el Premi INJUVE de Narrativa 2012. Els seus contes han aparegut en nombroses antologies i revistes literàries. Actualment és artista resident a la Fàbrica de Creació La Caldera de Barcelona com a integrant de la companyia de dansa contemporània Iniciativa Sexual Femenina.

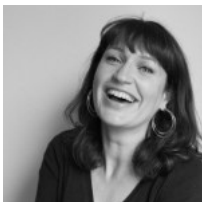
Kate Tempest

Kate Tempest és el nom artístic de Kate Esther Calvert. Va néixer a Brockley el 1985 i és poeta, dramaturga i intèrpret d'spoken word i rap. L'any 2013 va guanyar el prestigiós premi de poesia Ted Hughes pel seu recopilatori *Brand New Ancients*, en reconeixement a la seva innovació en el gènere. El maig de 2014 va treure el seu primer àlbum, *Everybody Down*, pel qual va estar nominada al Mercury Music Prize. El setembre de 2016 va publicar el segon, *Let Them Eat Chaos*. La Poetry Society la considera la nova veu poètica més rellevant en llengua anglesa.

Irene Solà

Irene Solà és poeta i narradora. És Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i té un Màster en Literatura, Cinema i Cultura Visual per la Universitat de Sussex. El seu primer llibre de poemes, *Bèstia* (Galerada, 2012) va rebre el Premi de Poesia Amadeu Oller. També és autora de la novel·la *Els discs*, guardonada amb el Premi Documenta 2017 (L'Altra Editorial). Ha estat una de les artistes seleccionades dins del programa Barcelona Producció-La Capella 2017 i el seu últim llibre, *Canto jo i la muntanya balla* (Anagrama, 2019) ha estat àmpliament elogiat tant per la crítica com pels lectors i ha rebut el premi Anagrama.

Juana Adcock

Juana Adcock és poeta i traductora, nascuda a Mèxic l'any 1982. Escriu en castellà i en anglès i els seus textos han estat inclosos en publicacions com *Magma Poetry*, *Shearsman*, *Gutter*, *Glasgow Review of Books*, *Asymptote* i *Words Without Borders*. El seu primer recull de poemes, *Manca* (Tierra Adentro, 2014; Argonáutica, 2019), explora l'anatomia de la violència a Mèxic i va ser considerat un dels millors llibres de poesia publicats al país l'any 2014. També és autora d'*Split* (Blue Diode Press). El 2016 va ser reconeguda com una de les 'Deu noves veus d'Europa' per l'organització *Literature Across Frontiers*. Ha participat a nombrosos festivals internacionals i la seva obra ha estat traduïda a més de 10 de llengües. Viu a Glasgow, on també es dedica a la música amb els grups *Las Mitras* i *The Raptors*.

Borja Bagunyà

Borja Bagunyà és Llicenciat en Teoria de la Literatura i en Literatura Comparada. Les seves tres obres publicades han merescut reconeixements i elogis de la crítica, i el seu llibre de relats, *Defensa pròpia* (Proa, 2007), va guanyar els premis Mercè Rodoreda i QWERTY (2006). Des de l'any 2011, imparteix classes de Teoria Literària a la Universitat de Barcelona i és cofundador de l'Escola de Literatura Bloom.

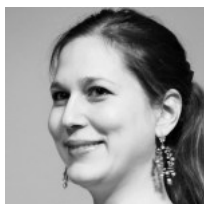

Petar Matovič

Petar Matovič va néixer a Požega l'any 1978 i és llicenciat en literatura per la Universitat de Belgrad. Ha publicat tres reculls de poesia: *Cameral Pieces*, *The Suitcases of Jim Jarmusch* (primer premi de poesia de l'editorial Treci trg), i *Where Do Beavers Come From*. Els seus poemes han estat inclosos en diferents antologies poètiques a Sèrbia i traduïts al polonès, a l'anglès, a l'alemany, al francès i al català.

Kallia Papadaki

Kallia Papadaki és guionista i escriptora. Ha estudiat Ciències Econòmiques al Bard College i a la Brandeis University (EUA), i cinematografia a l'Escola de Cinematografia d'Atenes. L'any 2010 va rebre l'International Balkan Fund Script Development Award pel seu primer guió, *September*. La seva novel·la, *Dendrites* (2015), també va ser premiada amb el Premi de Literatura de la Unió Europea.

Nina Yargekov

Nina Yargekov és escriptora i traductora franco-hongaresa. Va néixer a França l'any 1980 i va debutar al món de les lletres amb la novel·la *Tuer Catherine* (2009). L'any 2011 va publicar la seva segona obra, *Vous serez mes témoins*, mentre que la tercera, *Double Nationalité*, va ser mereixedora del premi Prix de Flore 2016.

Djaimilia Pereira de Almeida

Djaimilia Pereira de Almeida és escriptora. Nascuda a Angola l'any 1982, va ser criada a Portugal. La seva primera novel·la, *Esse cabelo* (2015), va guanyar el premi Novos 2016. La seva segona obra, *Luanda, Lisboa, Paraíso*, també va ser reconeguda amb el premi Fundação Inês de Castro de 2018. Acaba de publicar la seva tercera novel·la, *Pintado com o pé*.

Eluned Gramich

Eluned Gramich és escriptora i traductora. L'any 2015 va guanyar el premi gal·lès per a autors novells amb l'obra *Woman Who Brings the Rain*. Ha publicat textos en diferents antologies col·lectives com ara *Stand* (2014), *Rarebit: New Welsh Fiction* (2014), *The Lonely Crowd* (2015) i *New Welsh Short Stories* (2015).

Mireia Sallarès

Mireia Sallarès és Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, i va seguir la seva trajectòria cursant estudis de cinema a la New School i a la Film & Video Arts de Nova York. Va néixer a Barcelona l'any 1973 i treballa com a realitzadora independent de documentals. Viu a cavall entre Barcelona, Mèxic DF i altres ciutats, on realitza els seus projectes artístics. Sallarès utilitza el vídeo com a via d'investigació antropològica, però també com un instrument narratiu capaç de produir relats a partir de la complexitat de la realitat. És autora del projecte artístic *Las muertas chiquitas* (2006-2016).